

PRESTIŽNÍ STUDENT

ČAS

11. 6. 2024

ČLENOVÉ REDAKCE

**PÁJA
CHALUPOVÁ
3.B**

**ANIČKA
VERNEROVÁ
3.B**

**ELIŠKA
DOLEŽILKOVÁ
2.B**

**MAKY
NOVÁKOVÁ
2.A**

**MAJDA
MAJNEROVÁ
2.B**

**KRISTÝNA
SIEGLOVÁ
2.B**

**MAJDA
KOZLOVÁ
2.B**

**ŠIMON
ROSKOVEC
2.D**

**KLÁRKA
HÁJKOVÁ
3.C**

**MARKÉT
POPELKOVÁ
1.A**

**MAREK
BARBUŠ
3.B**

**EVI
VACKOVÁ
3.B**

**ONDRA
GROH
4.B**

**ADAM
BIBEN
4.B**

**MAJDA
SODOMKOVÁ
1.C**

**JONÁŠ
HRMO
1.B**

**KUBA
MEJZR**

**KLÁRKA
ŠOLTYSOVÁ**

OBSAH

GRAFIKA

Pavla Chalupová
Markét Popelková
Maky Nováková
Majda Majnerová

ILUSTRACE

Šimon Roskovec

KOREKTURA

Anička Vernerová
Majda Majnerová
Eva Vacková

TITULNÍ STRANA

Šimon Roskovec

INZERCE

Máme rádi Arabskou
strana 24

English drama club
strana 25

Úvodník	3
Stárnutí	4
Noční sovy v převaze a strach z gymnastiky? Výsledky studentské ankety	6
Co dělají profesoři ve svém volném čase? Zeptali jsme se	7
Šedesát šest let prestiže	8
Gorilí mládě v pražské ZOO má spojitost s Arabskou. Bioložka ho pojmenovala na počest vědeckého projektu	9
Vše, co potřebujete vědět o AP kurzech a zkouškách	10
Secret society na Arabské, která se stará o životní prostředí. Dostat se do ní je velmi těžké, říkají její členové	14
Tonda, Slávka a kouzelné světlo: animák, který boří hranice dětské tvorby	18
O vývoji tvorby písničkářky Zuzany Navarové	19
Čajík z kabinetu	20
Kolik času nám sebere Arabská?	17
ŠOK – vydělej si na měsíční zásobu káv z automatu za pouhopouhé dva dny: Brigáda politického charakteru	18
Učila jsem psaní na stroji a hospodářskou korespondenci: rozhovor s Lenkou Dvořákovou	19
Který z meme účtů o Arabské vládne Instagramu?	22
Meme corner Prestižního studenta	26

Červen je měsíc, se kterým má většina z nás jakýsi love-hate relationship. Na jednu stranu je už konec roku za rohem, na tu druhou, než se za ten roh dostaneme, čeká na nás nespočet závěrečných písemek, testů a zkoušení. Červen se neobejde ani bez tematických týdnů. Ať už jste letos vyrazili se třídou na výlet po Česku, do Německa procvičit si jazyk nebo jako já na kola, srdečně doufám, že jste si to užili a odpočinuli si před tímto akademickým koncem. Právě kvůli kurzům vychází červnové číslo až téměř v půlce měsíce. První týden v měsíci byla Arabská téměř liduprázdná, a proto jsme se rozhodli vydat poslední číslo tohoto školního roku až nyní.

Označení poslední pro červnové číslo je poměrně zavádějící, jelikož se vlastně o poslední číslo tohoto školního roku nejedná. O co tu jde? Nechte mě to vysvětlit. Červnové číslo je posledním klasickým číslem, které každoměsíčně vychází, s daným tématem, rozhovory, tematickými články a tak dále. Na konci tohoto měsíce vás ale čeká ještě jedno speciální vydání Prestižního studenta, a to k výročí 65 let existence naší školy a její oslavě, aka Zahradní slavnosti. Troufám si říci, že se máte opravdu na co těšit. Narozeninové vydání jsme pojali opravdu ve slavnostním duchu a pokud bych vás měla na něco nalákat, tak to rozhodně bude samotná titulka, na které se poprvé objeví postavy osob, které nejsou součástí redakce, a zároveň se jedná o ty nejznámější tváře Arabské...

V červnu jsme se zaměřili na čas. Opět se jedná o velmi rozsáhlé téma. Každý redaktor se ho ujal z jiné strany a nebo taky z žádné. Jako vždy tu

máme několik článků mimo téma společně s našimi klasikami – Škola naruby, rozhovor s profesorem nebo politické okénko. Pokud by vás zajímaly AP kurzy, které jsou na naší škole velmi propagované, máme článek přesně pro vás. Evi, která si jedním tento rok prošla, ve svém článku sděluje své zkušenosti, zážitky a rady. Jonáš a Markét se ve svých člancích podívali, jak jsme na tom jako studenti s časem a kolik nám ho sebere právě studium. Týna rozebrala stárnutí a Maky se zase podívala na instagramové meme účty naší školy. A kromě cizích memes v tomto čísle najdete i naše, které vznikaly po dlouhých večerech a zásluhy si za ně bere Majda.

Na závěr ještě zmíním, že se opět jako časopis účastníme Zahradní slavnosti. O tom, co jsme si pro vás letos připravili, se dočtete na straně 24. Letos náš repertoár rozšíříme i o vlastní stánek, kde najdete již zmiňovaný speciální výtisk PS, dále taky nás – a to nejlepší na konec – nové placky! A to nejen ledajaké placky; tentokrát přicházíme rovnou s celou edicí. Najdete na nich ty nejikoničtější motivy z Arabské. Část z výtisku poputuje na organizaci *Reportéři bez hranic* a druhá část bude využita na naše další projekty.

Milé čtenářky a milí čtenáři,
čas plný příjemného čtení vám přeje

šéfredaktorka Pavla Chalupová

Šéfredaktorka

Stárnutí

Všichni stárneme. Ve chvíli, kdy dočtete tento článek, budete zase o něco blíže k pomyslnému vyhasnutí svíce, k překročení prahu, k odchodu na onen svět. Ať to nazveme jakkoliv, smrt je nevyhnutelnou součástí života, které v ideálním případě předchází proces zvaný stárnutí. Než na vás ale padne předčasná krize středního věku, nezoufejte – většina z nás se tímto možná nepříjemným procesem zatím trápit vůbec nemusí.

To vyvolává otázku: proč je pro nás vůbec koncept stárnutí tak nepříjemný? Existují samozřejmě pádné důvody, mezi něž patří například bolest zad a kloubů, ztráta samostatnosti, různé nemoci a hromada dalších útrap. Mimo to je ale v naší společnosti viditelné stárnutí, a to hlavně u žen, vnímáno jako jakási ostudná záležitost. Fyzické projevy prožitých dekád jsou prezentovány jako nešťastné vady, které je záhodno co nejdále skrývat. Stárnutí je procesem doprovázeným postupnou ztrátou stereotypní krásy. Ženy proti nežádoucím vráskám a šedinám neúnavně bojují za bouřlivého jáso tu kosmetického průmyslu. Barvení vlasů, krémy proti vráskám (výsledek už za dva týdny!!), botox, operace očních víček nebo laserové zákroky vyjdou velmi drah o. Některé z žen se za účelem omezení vrásek dokonce zavazují nechodit na sluníčko, nepít z brčka nebo nespát na boku. Skutečnost, že hodnota lukrativního „anti-aging“ průmyslu činí až 62 miliard amerických dolarů, nemůže být šokující.

Čím méně jsou lidé se svým zevnějškem spokojeni, tím více tyto firmy vydělávají – to není žádné tajemství. Mnoho žen se za účelem jakéhosi protestu proti škodlivým ideálům krásy a přehna-

nému konzumerismu rozhoduje vystoupit z řady a některé „zkrášlující“ praktiky, které jsou v současnosti už vnímány jako samozřejmost, odmítají.

Zajímavým fenoménem je i dvojí metr, který aplikujeme při hodnocení stárnoucích žen a mužů. Do určité míry jsme tím vinni všichni. Vlasy „sůl a pepř“ jsou u mužů obvykle považovány za atraktivní, naopak u žen šediny často bereme jako znak nedostatečné péče o sebe samou.

Stárnutí nás nemusí těšit, to je přirozené. Rozhodnutí, jak s tímto procesem naložit, je čistě na nás. Co kdybychom ale trochu pozměnili perspektivu? Vrásky jsou výsledkem prožitého života. Takže v rozporu s tím co se říkává – jen se zamračte! Vrásky vás stejně doženou a svět se kvůli tomu nezhroutí.

Kristýna Siegllová

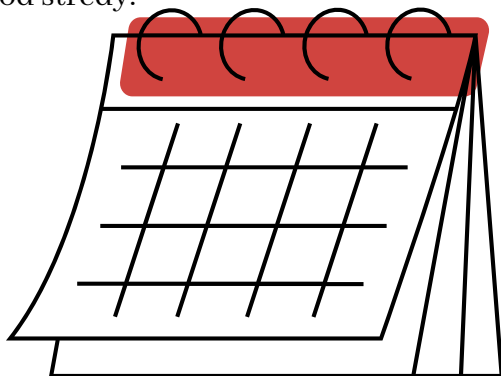
Noční sovy v převaze a strach z gymnastiky?

Výsledky studentské ankety

Čas. Nikdy ho nemáme tolik, kolik bychom chtěli a potřebovali. Někdy uteče jako voda, jindy se táhne jako hodina matematiky. V naší instagramové anketě jste měli v květnu možnost hlasovat například o tom, jestli byste došli do školy pěšky nebo o vaší oblíbené spánku přes den. Všechny výsledky vám přinášíme v následujícím článku, který ovšem berte, prosím, s velkou nadsázkou.

Na otázku „*Jak dlouho by ti trvala cesta do školy, kdybys šel/šla pěšky?*“ nejvíce lidí odpovědělo „*půl dne*“. Těch optimistických, kterým by v polovině cesty došla energie, bylo 27 %. Zbytek studentů má to štěstí, že bydlí blízko u školy, takže by jim cesta trvala jen pár minut.

Nejzajímavější výsledky jsou za mě u otázky „*Jak dlouho se těšíš na pátek?*“ Pouhých 31 % respondentů odpovědělo, že se na něj těší nepřetržitě. Většina se totiž na pátek těší až od pondělí nebo od středy.

Otázka „*Kdy začínáš nakupovat dárky k Vánocům?*“ ukázala, kdo má rád věci hotové s předstihem (64 %) a kdo je pohodář a dává si načas (36 %). Takže nebojte; až zase uslyšíte ze všech stran otázky, jestli už nakupujete dárky, nejspíš nebudete jediní bez dáreků.

Ranní ptáče dál doskáče. Na Arabské dál doskáče 26 % odpovídajících. Zbýlých 74 % si raději přispí a nejvíce produktivní jsou odpoledne a ve večerních hodinách. Jsou to většinou právě sovy, kdo se snaží dospávat svůj spánkový deficit ráno ve škole, a 10 % dotázaných prý dokonce ani nevstane.

A co hodiny tělocviku? Většině z nás naskočí husí kůže, když v tělocvičně jednou ročně zazní koza, lano nebo hrazda. Někdo kvůli tomu raději zapomene na význam slova tělocvik. Ale taky nesmíme opomenout na 23 % respondentů, kteří by místo sezení v lavici měli tělocvik celý den. :)

Na závěr bych chtěla poděkovat všem odpovídajícím a popřát jim co nejvíce volného času na koníčky a odpočinek!

Markét Popelková

Co dělají profesoři ve svém volném čase?

Zeptali jsme se

Za měsíc nám (konečně) začínají letní prázdniny a každý z nás si už jistě plánuje nějaké příjemné aktivity, při kterých si konečně bude moci odpočinout. Napadlo vás ale někdy, jak svůj čas tráví naši profesoři? My se zeptali a přinášíme vám malý vhled do jejich mimoškolních aktivit.

Jak trávíte svůj volný čas?

Jiří Doubrava

Když se zrovna nevěnuji matice ve škole nebo při intenzivním doučování, rád si jdu zaběhat do Divoké Šárky – musí být ovšem čas a chuť. Nejlepší je to někdy navečer, mohu pak při západu slunce pozorovat červánky a hned mám větší motivaci. Také rád chodím do divadla, nepohrdnu takzvaně „klasickými“ kousky, ale ve větší oblibě mám alternativní představení. Nejraději ale asi trávím svůj volný čas v Krkonoších; při túře v horách, ať už je léto nebo zima, si vždy úplně vyčistím hlavu, takže jsem pak připraven na nový školní rok.

Šárka Helebrant

Nejraději trávím volný čas na zahradě. Představte si zahradu, kde najdete vše, co si pamatujete z babiččiny zahrádky, ležíte v hamace pod stromy a mezi záhony a květinami pobíhají tři kachny indického běžce, jen ta jejich chůze vás zrelaxuje často až do spánku. Druhou zálibou se staly dlouhé vycházky. Protože bydlím na venkově, mám to doslova pět minut na nejbližší louku a deset minut do lesa. Někteří z vás ví, že často

chodím s naším psem (@atrey_diary), ale nejraději chodím sama, jen tak být, dýchat, mlčet a často ani nemyslet.

Jana Urzová

Pokud nějaký volný čas najdu, tak ho trávím ve virtuálním světě u počítačových her: Mass Effect, Zaklínač a hlavně The Sims; většinou hraji „alternativním“ způsobem – kupříkladu v Simicích sbírám náhrobní kameny a toulavé kočky; co jiného byste ode mě čekali.

Michaela Boháčová

Když je venku hezké počasí, chodím ráda na dlouhé procházky – nadýchat se čerstvého vzduchu, utřídit si myšlenky a trochu se protáhnout. Jsou ale i dny, především ty deštivé, kdy dám raději přednost pečení či vaření; líbí se mi ta různorodost – můžu stále zkoušet nové recepty nebo se držet ověřené klasiky. Přes den moc ráda poslouchám různé podcasty, které mi vždy zpříjemní úklid, nebo sleduji seriály na Netflixu. Nejraději ale asi trávím čas se svými synovci a roli tety si velmi užívám.

Anička Vernerová

Šedesát šest let prestiže

Psal se rok 1958. V Československu došlo ke schválení Zákona o trvalém usídlení kočujících osob, znovuzvolení Antonína Novotného generálním tajemníkem KSČ a založení Divadla Na Zábradlí. Bezpochyby nejdůležitější událostí tohoto roku bylo ale otevření nové jedenáctileté střední školy, kterou dnes známe pod názvem Gymnázium, Praha 6, Arabská 14.

Ve stejném roce jako naše vzdělávací instituce se narodila například zpěvačka Madonna. Je možné, že stejně jako na ikonické Američance byste na našem gymnáziu nepoznali, že mu táhne na sedmdesát. Jakto? Madonna za mladistvý vzhled vděčí svým plastickým chirurgům, naše škola mimo jiné Michalu a Daliboru Hlaváčkovi, autorům architektonických projektů pro GA, kteří jsou vám jistě dobře známí ze zdi významných absolventů.

Modernizace naší školy je nekončící proces (viz nedávné nahrazení lavičky u P2), který zlepšuje život na škole nejen studentům, ale i profesorům (viz novou televizi v CH2, díky níž má paní profesorka Irena Šebková jistě klidnější spaní). Vedle toho jsme se v letošním školním roce dočkali instalace odhlučňovacích panelů v jídelně, které svou velmi pochybnou barvou zdobí i klubík. Kromě těchto čerstvých přírůstků do vybavení naší školy ale musím zmínit i to, co připomíná doby minulé.

Začnu u reklamního stojanu z roku 2008, který je k vidění v -1. patře. Jestli jste někdy navštívili zkušebnu nebo fotokomoru, nemohli jste tento historický artefakt minout. Hned vedle něj se nachází ohnivzdorná trezorová skříň značky Kovona, kterou jistě znají všichni věrní fanoušci osmdesátkového detektivního seriálu *Malý pitaval z velkého města*. Co se za dveřmi tohoto těžkooděnce skrývá nejspíš zůstane navždy tajemstvím.

Historii naší školy připomínají mimo jiné i fotky na chodbě v prvním patře, které zde byly vyvěšeny při příležitosti 60. výročí založení gymnázia. S čím se vedení vytasí za čtyři roky, na 70. narozeninách Gymnázia, Praha 6, Arabská 14? Na to si budeme muset ještě počkat, ale věřím, že na potenciálních narozeninových přáních bude méně typografických chyb a překlepů než na bannerech u počítačových učeben.

Majda Majnerová

**SLEDUJ NÁS NA
INSTAGRAMU!**

@prestiznistudent

GORILÍ MLÁDĚ V PRAŽSKÉ ZOO MÁ SPOJITOST S ARABSKOU

Bioložka ho pojmenovala na počest vědeckého projektu

(Praha) Známa primatoložka Jane Goodallová pokřtila 11. května mládě gorily nížinné. Jméno vybrané pro gorilu bylo až do samotného odhalení přísně utajované, zřejmě z důvodu spojitosti s vědeckým projektem GAIA, který nese stejné jméno jako před měsícem narozený primát.

Projekt GAIA (Global Awareness Investigation and Action) je projekt spojující školy z různých částí světa, kterého se účastní i Gymnázium Arabská. Goodallová odůvodnila svůj výběr jména následovně: „Primáty studují celý život, jsou to opravdu inteligentní tvorové. S ředitelkou gymnázia Hamhalterovou se známe posledních deset let, to ona mě upozornila na projekt GAIA.“ Podle Goodallové jsou primáti v něčem i chytřejší než lidé. „Se Zdeňkou jsme byly v Kongu, a při cestě za gorilami jsme zkusili jedné z nich dát vypočítat rovnici. Obě jsme žasly, ani sama Zdeňka by ji nedokázala vypočítat tak rychle.“ dodává Goodallová.

Z nového jména pro gorilu byl překvapen i ředitel ZOO Bobek. „Je to trochu něco jiného, než jsem si představoval. Když mě ale kolegyně primatoložka

společně s ředitelkou upozornily na kognitivní schopnosti gorily pracovat s matematickými rovnicemi o více neznámých, nemohl jsem tomu uvěřit,“ popisuje situaci ředitel Bobek.

Podle pražské ZOO bude gorila v místních výbězích do té doby, než trochu vyroste. Pak by se měla přesunout na pozemek školy Gymnázia Arabská, kde jí bude poskytnut vlastní kabinet. Celý nápad na adopci a začlenění gorily do chodu gymnázia popisuje sama ředitelka Hamhalterová: „Studenti zapojení v projektu GAIA se musí rozloučit s pobytem na Šumavě nebo v Izraeli, po adopci Gaii (opice, pozn. red.) na to nezbydou peníze,“ říká.

Foto: Slavnostní křest gorily jménem Gaia (ZOO Praha)

Podle Hamhalterové se ale studenti nemusí bát, gorila se mezi ně začlení bez problémů. „Případy, kdy gorily sežerou svá vlastní mláďata sice jsou, ale děje se to zřídka. Studenti menšího věku by s Gaiou (opicí, pozn. red.) neměli zůstat sami, a budou v pořádku,“ směje se ředitelka gymnázia.

Proti adopci gorily školou volají organizace pro ochranu zvířat. Jedna z těchto organizací, Greenpeace, upozorňuje na nehumánní podmínky pro gorilu. „To, že gorila matematickou rovnicí vypočítat dokáže, neznamená, že to dělat musí. Počítání rovnic je velmi stresující a náročná činnost,“ říká mluvčí Greenpeace Mahulena Kytíčková. „Ještě víc máme obavy o Gaiu (opici, pozn. red.), aby ji nenutili programovat, nebo dokonce psát ročníkovou práci každý rok. To by bylo opravdu kruté,“ varuje Kytíčková.

Tento článek je z rubriky Škola NaRUBy, Informace, které zde zaznívají, jsou smyšlené a mohou, ale nemusí odrazet realitu naší prestižní školy.

škola nArUBy

Jakub Mejzr

Vše, co potřebujete vědět o AP kurzech a zkouškách

Máte pocit, že úroveň vašeho vzdělání není dostatečně prestižní? Učivo, ze kterého si spolužáci trhají vlasy vás naopak přivádí do zenu? Nebo se snad v této instituci nudíte? Možným řešením pro vaše problémy mohou být dvousemestrální AP kurzy od firmy CTM, jejichž garanty jsou na této škole Lenka Veselá a Šárka Helebrant. Advanced Placement (AP) zkoušky mají úroveň učiva prvního ročníku amerických univerzit a u nás se skládají většinou po dokončení příslušného online kurzu. Jelikož jsem letos jeden kurz dokončila (AP Art History), rozhodla jsem se sepsat své dojmy a případně někomu pomoci rozhodnout se, jestli do některého z kurzů jít. Musím však zdůraznit, že se článek jedná zejména mé vlastní zkušenosti s kurzem a zkouškou AP Art History, a tak nemohu zcela objektivně psát o ostatních předmětech.

Co zvážit při výběru kurzu?

Nejprve by bylo vhodné se zamyslet nad oborem, jehož hlubší studium by vás zajímalo a kterému byste se chtěli věnovat po maturitě. Výběr předmětů je opravdu široký. Úspěšným složením AP zkoušky si totiž můžete otevřít brány především k zahraničnímu studiu. U nás lze získat body navíc k přijímacím zkouškám na VŠ, anebo se jimi pochlubit na ústním pohovoru. Pokud máte vybráno, měli byste vzít na vědomí, že nad kurzy strávíte opravdu velké množství času (což se liší kurz od kurzu, ale jedná se o 6 až 13 hodin

týdně). Z vlastní zkušenosti mohu potvrdit, že množství času uvedené na stránkách CTM odpovídá realitě. Nota bene, že budete muset přehodnotit, jak nakládáte s časem a budete se muset naučit zvládat současně učivo gymnázia i kurzu. Můžete očekávat i zhoršení prospěchu ve škole, ale pokud máte nyní optimální výsledky, nemusíte mít strach.

Jak takový kurz probíhá?

Je zcela na vás, jak často a jak intenzivně se budete svému kurzu věnovat – veškeré vzdělávání totiž probíhá v online prostoru na webové stránce Buzz. Dostanete také přístup k aplikaci College Board s mnoha edukativními videi. Každý týden vám bude zadáváno učivo k nastudování spolu s několika úkoly (které je potřeba odevzdávat včas, i když lze deadliny ve výjimečných situacích prodloužit). Ty se většinou týkají přípravy na zkoušku (procvičování uzavřených otázek a stylu psaní potřebnému ke splnění otevřených otázek), ale také prohloubení nabytých znalostí. Součástí mohou být i praktické úkoly nebo spolupráce s jinými studenty. Kurzem vás bude provázet přidělený učitel, který vám bude dávat zpětnou vazbu na vaši práci a rád vám s čímkoli poradí.

Ze začátku se může zdát, že máte učiva nad hlavu a že si odborné pojmy v angličtině nelze zapamatovat, ale brzy se pro vás stane studium zvladatelnějším. Pro lepší zapamatování látky velmi doporučuji tvoření quizletů, sledování videí od Khan Academy a získávání informací z více zdrojů zároveň (já třeba často pracovala se stránkou Smart History).

Jak vypadá AP zkouška?

Po úspěšném dokončení úkolů z vašeho online kurzu máte zhruba dva týdny na zopakování veškeré látky před tím, než se pokusíte v květnu složit AP zkoušku na Gymnáziu Nad Alejí. Během této doby je dobré si zkusit test nanečisto, který lze najít na internetu nebo na samotných stránkách College Board. Než se vůbec dostanete k psaní testu, čeká vás hodina vyplňování příslušných smluv a prohlášení. Následně vás čekají dvě části zkoušky (obě písemné) – část s uzavřenými a část s otevřenými otázkami, jejichž obsah samozřejmě záleží na vámi vybraném předmětu. Psaní testů vám zabere zhruba tři hodiny a pokud jste se kurzu dostatečně věnovali,

nemělo by vás nic rozhodit. Vaše cesta bude ukončena během července, kdy obdržíte výsledky svého testu.

Závěr

Na svém kurzu si cením zejména toho, že mě seznámil i s uměním mimo evropskou tradici, kterému na gymnáziu bohužel není dáván dostatečný prostor. Pak také zlepšení znalosti odborných pojmů v angličtině a schopnost náležitého porovnání uměleckých děl z různých hledisek. Průběh kurzu ale nebyl procházkou růžovým sadem a často jsem se musela do studia nutit, ale nakonec se všechno mé úsilí vyplatilo.

Kurzu budete sice muset obětovat opravdu mnoho nejen ze svého času, ale po jeho absolvování budete nepochybně o mnoho chytřejší. K tomu si navíc odnesete dobrý pocit ze své tvrdé práce.

Secret society na Arabské, která se stará o životní prostředí

Dostat se do ní je velmi těžké, říkají její členové

Global Awareness Investigation and Action zkráceně GAIA je environmentální projekt, do kterého je zapojena Arabská společně s několika dalšími školami po celém světě.

Celý tento projekt se drží tak trochu pod pokličkou před širší veřejností a skupina studentů (pod vedením profesorů Šimona Hrozinky a Tomáše Brinkeho) si k sobě do týmu jen tak někoho nepustí. „Hrozinka a Brinke jsou ohledně toho celkem opatrní, moc o tom nemluví. Já když jsem se tam chtěla přidat, tak jsem se musela opravdu snažit,“ říká Karin, současná členka projektu.

Obecně známé informace jsou dvě – studenti každoročně vyrážejí na tematickou cestu do Izraele a do celého projektu teče poměrně velká suma peněz. To je ale jen vrchní vrstva, která vyplouvá na povrch, celý projekt toho v sobě skrývá mnohem víc.

GAIA je mezinárodní projekt organizovaný školou Walworth Barbour American International School in Israel. Jedná se o soukromou školu, ve které studují převážně děti diplomatů, škola má tedy poměrně velké prostředky k provozu celého projektu. Jak bylo již řečeno, do programu je zapojeno několik škol z celého světa, třeba i z Řecka; jako další z České republiky je zapojeno i Gymnázium Botičská.

„Hlavním cílem celého projektu je žít udržitelněji na školách,“ říkají Karin a Kája, které se projektu věnují již druhým rokem. Letos se účastnily i kaž-

doročního setkání všech zapojených škol. To se kvůli současné situaci v Izraeli konalo online. V minulých letech se do Izraele vždy vypravila skupina deseti studentů a účastnila se prezenčně.

„Je to takový veletrh, dejme tomu, kde soutěžíme s ostatními školami. Vytvářeli jsme prezentaci na zadané téma, my jsme si letos vybrali vodu. Následně jsme naše nápady prezentovali. My jsme vymysleli, že chceme u nás ve škole snížit spotřebu vody. Měli jsme jedno dopoledne na vymyšlení plánu, jak to uskutečnit. Nakonec jsme se shodli, že chceme duální splachování, protože tady je překvapivě pořád jedno velké splachovadlo a nám to přijde zbytečné,“ popisují holky. „A taky chceme pítko, ale to je běh na dlouhou trať, škole se do toho moc nechce. Ono je to poměrně drahé, protože potřebujeme chlazení. Tady ve škole jsou trubky na vodu moc u sebe, takže než to dojde nahoru, teplá voda ohřeje tu studenou, a proto tak dlouho odtéká ve druhém a třetím patře,“ následně dodávají.

Duálního splachování se dočkáme již toto září. Díky finančnímu příspěvku právě od projektu GAIA se přes prázdniny zavedou šetrnější splachovadla. Kromě zadaných projektů se tvoří akce i mimo. Nedávno se na školní zahradě uskutečnil Den Země s grilovačkou a soutěží v rytí. Dalším cílem studentů je zvýšit biodiverzitu právě na školní zahradě. Hlavním cílem je hmyz, na zahradě se už teď vyskytuje několik hmyzích hotelů a pro vyšší výskyt se momentálně na zahradě tvoří květnatá louka, která bude lákat opylovače.

Minulý rok se pozornost upřela na recyklování. Byly zavedeny koše na plasty do každé třídy, které bohužel ne vždy plní svůj účel. Někteří studenti totiž do nádoby se žlutým víčkem hází naprosto všechno a účel koše určeného pouze pro plast naprosto ignorují.

Pavla Chalupová

Tonda, Slávka a kouzelné světlo: animák, který boří hranice dětské tvorby

Vysoce intelektuální zábava je samozřejmě nezbytnou součástí života každého prestižního studenta. V rámci neexistující kulturní rubriky vám proto představujeme film Filipa Pošivače: *Tonda, Slávka a kouzelné světlo*.

Tonda je jedenáctiletý chlapec, který od narození vyzařuje jasné světlo. Žije se dvěma mladšími bratry a přehnaně starostlivými rodiči, kteří ho celý život – i když z dobré vůle – drží doma. Je uvázan na provázku, který by se s trochou fantazie dal označit jako metafora Ariadniny nitě z mýtu o Minoturovi. To i vzhledem k tomu, že Tondovi jeho otec vypráví o hrdinovi Theseovi, který se pomocí nitě vydává Minotaura zabít. Tondův příběh se mění ve chvíli, kdy se do domu přistěhuje jeho vrstevnice Slávka a její matka – baletka, která se těžce loučí s úspěšnou baletní

Do budoucna jsou v plánu různé besedy nebo například swapy oblečení. Pokud by vás o projektu zajímalo víc nebo se chcete vzdělávat o ekologii a životním prostředí, můžete celý projekt sledovat na instagramu @gaia_cze.

kariérou. Slávka je první člověk v Tondově životě, který jeho jinakost považuje za něco výjimečného a probouzí v Tondovi potlačenou touhu osamostatnit se.

Společně objevují tajemství genia loci, konkrétně tedy ducha domu, který roste a stává se nebezpečným, kdykoliv se obyvatelé domu hádají, jsou zlí, sobečtí nebo jinak negativní. To samotném uduchovi ubližuje, a potřebuje proto po-

hlcovat jakékoliv světlo, včetně toho Tondova. Dům se tak stává šedým, umírá a hrozí, že ho tma pohltí úplně, nenávratně.

Snaha dozvědět se o něm více Slávku a Tonda zavádí až do bytu domovníka, na první pohled mrzutého starce, který však jako jediný duchovi rozumí a krmí ho žárovkami. Děti k němu, narozdíl od dospělých, přistupují vstřícně, bez předsudků a dozvídají se tak životní příběh domovníka, domu i jeho ducha. A to právě včas. Správce totiž umírá a Tonda se Slávkou tak musí vzít záchranu domu do vlastních rukou. Téma smrti film zpracovává neobyčejně citlivým a poetickým způsobem – domovníkovo tělo postupně ovládají a nakonec úplně pohltí květiny, které s láskou pěstuje.

Film se navzdory tomu, že je určen primárně dětem, věnuje mnoha dalším tématům, kterým se mnohdy v českém prostředí vyhýbají i autoři hraných snímků „pro dospělé“. Excelentně zobrazuje složitosti rodičovství, chyby, kterých se rodiče dopouštějí a přitom naznačuje, že bychom je z nich neměli nekompromisně vinit. Zodpovědně se staví také ke křehkému tématu duševního zdraví, když ukazuje, jak se Slávka vyrovnává s depresivními stavy své matky. Ačkoliv si něčím podobným prochází mnoho dětí, pohádkoví hrdinové se s takovými překážkami nepotýkají téměř nikdy. Mít možnost ztotožnit se s postavou, která stejně jako oni bojuje s pocity viny nebo bezmoci, tak může být pro děti úlevou nebo může pro rodiče sloužit jako odrazový můstek pro diskuzi a citlivé vysvětlování.

Ačkoliv mohou být některá témata, která snímek otvírá, pro dětského diváka těžko pochopitelná, stále se zde zachovává určitá obdoba archetypálního souboje zla a dobra. Jen v podobě, která není od začátku filmu zcela jasná a neměnná. Například dcera jedné ze sousedek usilující o vedení nad domem je od začátku filmu jako její matka – zlá a nepřejícná. Dozvíme se však, že její chování pramení z nedostatku lásky a osamělosti.

Stejně jako duch domu prezentuje myšlenku, že zlo často nemůže za to, že je zlé, ani Tonda a Sláv-

vka nejsou plochými hrdiny, ale procházejí vývojem a musí se potýkat s negativními emocemi, vztekem a také se učí odpouštět.

Vizuálně je snímek velmi ojedinelý a podmanivý. Každý záběr je hodný zarámování, je promyšlen do nejmenšího detailu a hraje důležitou roli v příběhu. Tak například barvy oblečení a interiéry bytů jednotlivých postav odráží jejich povahu a aktuální emoční stavy. Rázná a hlasitá diktátorská sousedka je zahalena do křiklavě fialové, oděv matky Slávky, procházející náročným obdobím a depresí se zase z jemné růžové během filmu mění na šedo-černé odstíny.

Magické vizuály filmu jsou vytvořeny loutkovou stop motion animací, která je v poslední době spíše ojedinelá a navazuje třeba na rozsáhlou tvorbu Hermíny Týrlové, autorky loutkového Ferdy Mravence.

Významný je tento animák pro český film i proto, že vedle proměněné nominace na *Českého lva* a *Ceny české filmové kritiky* obdržel také cenu poroty na nejvýznamnějším festivalu animované tvorby *FIFA* (Festival international du film d'animation) v Annecy.

Spolu se studentskými snímky *Electra* a *Deniska umřela*, které rovněž slavily mezinárodní úspěchy tak převálcovala tuzemská animovaná tvorba loni na mezinárodním poli značně tu hranou.

Eliška Doležilková

O vývoji tvorby písničkářky Zuzany Navarové

Téma tohoto čísla bych rád využila k připomenutí díla písničkářky Zuzany Navarové, která svou jedinečnou tvorbou a písňovým projevem ovlivnila tvůrce jako je Martina Trchová, v začátcích kariéry pomáhala Radůze a byla producentkou Věry Bílé a její kapely Kale. Ocenění *Nadace Život umělce* (jejíž byla zakladatelkou) bylo na její počest pojmenováno *Cena Zuzany Navarové*.

Nejzajímavější na tvorbě Navarové je sledovat, jakým způsobem ji v různých obdobích ovlivňovaly následující faktory. Její otec, kdysi hudební redaktor v Českém rozhlasu, ji seznámil se slovenským folklórem. Psala buď vlastní české texty k původním melodiím (Červený kamínek), anebo na předem vytvořené pseudolidové melodie (Kytíčka). Proživi své dětství na sídlišti v Hradci Králové byla vystavena romskému jazyku a hudbě, které ji inspirovaly po celou hudební kariéru. Poté, co absolvovala studijní pobyt v Havaně navíc propadla latinskoamerickým rytmům hudebních nástrojů.

I když v mládí vystupovala současně jako sólistka s kytarou a zpěvačka v královéhradecké kapele Výlety, pro její tvorbu bylo nejdůležitějším seznámením se Zdeňkem Vřešťálem a Vítem Sázavským na večírku v roce 1980. S nimi později utvořila kapelu Nerez, která ve svém původním uskupení získala mnoho úspěchů. V tomto období je v kapele spíše zpěvačkou než autorkou textů, neboť se na tvorbě podíleli i zbylí dva jádroví členové kapely a mísily se v ní temperamenty všech členů. V tomto období jsou texty písní až na výjimky lazeny negativně a dominují mu témata týkající se problémů v partnerství a prožívání každodenních maličkostí. V textech se například objevuje touha po prostoru ve vztahu (Ke zdi), neschopnost opustit vztah fungující už jen z jedné

strany (Naruby) či pocity při změnách počasí (Samba v dešti). Objevujícími motivy jsou například tma, barva černá či bolestivě žlutá. Tehdy vznikly i veškeré písně inspirované slovanským folklórem, folklór latinskoamerický se pak projevuje použitím jeho rytmů. Navarová hojně používá zajímavých obrazotvorných spojení (sladkobolný karamel, slaný škrábnutí) a barevných přirovnání (*Hrabeš mi ve vzteku, je z modrošeda; jen bleděmodře vrkáš, na žlutou bolest medu nakapal, atd.*), díky kterým může poslech písní připomínat malování obrazu. Po vzájemném vyčerpání se však kapela navzdory podpoře publika po patnácti letech rozpadá.

Necelých pět let byla interpretkou původních kubánských skladeb, než začala zpívat autorské písně kolumbijského písničkáře Ivána Gutiérreze. Spolu s ním a baskytaristou Karlem Cábou vytvořili uskupení Tres, ze kterého vzešlo stejnojmenné album sestávající z Gutiérrezovi starší tvorby. K Tresu se pak přidali další hudebníci z nejrůznějších kulturních zázemí, což dalo vzniknout novému unikátnímu písňovému projevu Navarové a vlastně zvuku celé kapely. Navarová se opět vrací k vlastní tvorbě a teprve zde se začíná plně projevovat její rukopis. Komplikované latinskoamerické rytmy a používání metafor jsou na ústupu, avšak dávají prostor hře s různojazyčnými verši, které volně prokládají ty české. Důležité pro pozdní období její tvorby je také pronikání slovních hříček. Téma svobody se odklání od vztahové roviny a přesouvá se k otázce člověka samého (Indiánská); často se mísí s touhou, nadějí nebo smrtí. Napíše také tři písně,

ve kterých nelze nevidět obraz strastí spojených s bezvýchodností jejího zdravotního stavu (*A Deus, Do nebes, Andělská*).

O jejím osobním životě není příliš známo, jelikož neměla ve zvyku se svěřovat ani nejbližšímu okolí, a už vůbec ne médiím. Proto její náhlé úmrtí na rakovinu prsu a cirhózu jater koncem roku 2004 všechny zaskočilo. V té době jí bylo pouhých 45 let.

Tvorbu Navarové se nebojím označit za nadčasovou pro její volné kombinování různorodých kulturních vlivů a vlastně i její poetiku. Proto si myslím, že si zaslouží být nadále připomínána.

Eva Vacková

ČAJÍK Z KABINETU

aneb spill the tea - professor's edition

V této rubrice vás vezmeme za dveře kabinetů a do myslí profesorů naší školy. Těm jsou pokládány otázky, na které byste se pravděpodobně jen tak nezeptali nebo by vám nemusely být zodpovězeny.

Právě z těchto důvodů je celý rozhovor anonymní. (Rod respondenta může být změněn.) Kdo na otázky odpovídal? To zůstane tajemstvím, jen na vás je vyčíst mezi řádky, o koho se jedná. Svě tipy a otázky, na které by vás zajímala odpověď, nám můžete psát na instagram @prestiznistudent.

Jaká byla vaše první hodina, kterou jste odučila?

To nevím, to si nepamatuju. Asi to nebyl zas tak velký zážitek.

Je něco, co vám nechutná ve školní jídelně?

Včerejší noky.

Jaké kvality by měl mít každý učitel?

Měl by znát svůj obor, což ale rozhodně není všechno, protože by měl zároveň umět své znalosti předat. Samozřejmě, že každý student je jiný a chce to slyšet jinak. Také si myslím, že by se učitel měl snažit přizpůsobit se alespoň většině a těm, kteří to třeba nepochopí, se to pokusit vysvětlit jiným způsobem. Nicméně na druhou stranu by si měl také uvědomovat, že pro studium musí něco udělat i studenti. Také by ale měl mít hranice a vědět, jak pracovat s pravidly.

A měl by samozřejmě naslouchat studentům, ale udržovat si pořád nějaký svůj standard. Ono je krásné,

když přijdou studenti s miliony skvělých nápadů, ale myslím, že je velmi dobré vysvětlit jim někdy, že to tak třeba nelze udělat nebo že to tak není, protože pak bychom se někde mohli dostat do situace, kdy 1+1 jsou 3 a my je za to ještě pochválíme. Měl by tady být pro studenty a zároveň si zachovat svou autoritu, protože přece jenom nejsme kamarádi.

Jste spokojena s českým školním systémem?

Ve své podstatě asi ano. Je tam spousta chyb, ale spousta chyb je všude. Ono je velmi snadné nacházet chyby, kritizovat a nepřicházet s vlastním nápadem. A já se přiznám, že vlastní nápad nemám. On ten systém sám o sobě úplně špatný není. Samozřejmě je tam nespočet problematických momentů od přijímaček počínaje, nedostatek míst a mohla bych pokračovat.

Zase na druhou stranu současní studenti mají širokou škálu volby školy. A to, že velká část populace má pocit, obzvláště v Praze, že gymnázium je jediná cesta, což vlastně není, je velká škoda. Ve své podstatě ani systém vysokých škol není špatný. Ty hlavní problémy dělají soukromé školy, které mnohdy standard snižují.

Chodíte volit a proč?

Chodím volit, protože si myslím, že když mám tu možnost, tak je dobré ji využít. Volit jsem nebyla jednou jedinkrát. Jelikož jsem neměla kandidáta, kterému bych svůj hlas chtěla dát a já si myslím, že volit menší zlo před větším zlem je stejně volba zla a to já nechci dělat.

Je někdo z vašich kolegů, s kým nevyházíte?

To se nedá asi takhle říct. Je nás tady spousta. To je jako ve třídě, když sedíte se svými spolužáky. A nás je mnohem víc než je studentů v jedné třídě. Myslím si, že vzájemný respekt, spolupráce a naslouchání si je velmi důležité a dle mého názoru tyto kvality v našem kolektivu máme.

Je na Arabské někdo, kdo podle vás učí špatně?

Nemyslím si, že mi přísluší kohokoli soudit, protože učení je hrozně zvláštní: obzvláště, když si vezmeme skupinu 30, 15 lidí a tam můžou být dva lidi, kterým ten

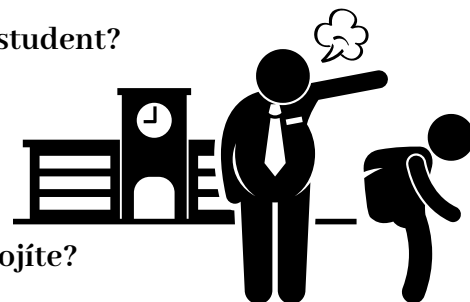
styl učení vyhovuje a tři lidi, kterým to nevyhovuje a zbytku je to jedno. Může to být i jinak, ale právě tím, že každý student potřebuje něco jiného, se vlastně nedá říct, že někdo učí špatně nebo dobře. Nebo asi dá, ale u nás na škole si myslím, že se to úplně říct nedá.

Chtěla jste vždycky učit?

Já jsem vůbec nevěděla, co chci nebo nechci dělat. Možná to trochu zlehčuji, ale ono to tak nějak nakonec vyplynulo.

Byla jste dobrý student?

Já určitě ne.

Čeho se nejvíc bojíte?

V kariéře nebo v životě?

V životě.

Asi toho, že se nebudu moct postarat o své dítě.

Zkoušela jste někdy drogy?

Tak něco jo, ale dál, než řekneme krok za marihuanu, jsem nikdy nešla. Asi proto, že mi to připadá zbytečné a možná, protože ten důvod, proč to spousta lidí dělá, je hledání nějakého štěstí, a to já asi nepotřebuju. Najdu si ten pocit někde jinde.

Je něco, co byste na Arabské změnila?

No toho je, ale zároveň bych toho mnoho nechala. To je přesně jako s tím školským systémem: je tak snadné všechno zbořit a říct, já mám nápad, já bych to udělala tak a tak. Ale zajistit, aby něco fungovalo – třeba takhle velkého, jako je škola – a aby se to principiálně nezhroutilo, je hrozně složité. Člověk se musí nejdřív zamyslet, než něco zboří. Ale je toho spousta, většinou prkotiny od přezouvání počínaje. My se tedy naštěstí už nepřezouváme.

Někdy je potřeba se změnit. Třeba teď se udělala zásadní změna v seminářích, o které jsme diskutovali léta a museli jsme s tím počkat; a setkalo se to jak s příznivými, tak rovněž s velmi negativními ohlasy.

Jak byste popsala svou výuku ve 3 slovech?

To asi nedokážu, tolik sebereflexe nemám. To spíš můžu říct, co je mým cílem.

A co je váš cíl? Kromě toho, že chcete naučit danou látku.

To asi není mým hlavním cílem. O tom to podle mě není. Já bych řekla, že je to spíš o vytvoření si vztahu k tomu předmětu nebo jeho obsahu a naučit se jakýsi přesah. Ono je určitě krásné umět kondicionály v jazyce nebo dané letopočty z dějepisu, ale to nikdy není všechno.

Žáci by měli odvést nějakou práci a ne jen dřít, dřít a dřít. Je tam potřeba nějaký balanc. Ale pracovat tak postupně, naučit se fungovat a naučit se samostatnosti. Už nejsme na základní škole, ale zároveň nejsme na vysoké škole. My jsme někde mezi a na gymplu vás nepřipravujeme primárně na budoucí povolání, od toho jsou tady odborné školy. Vy se připravujete na akademický svět, kde je potřeba určité samostatnosti.

Pavla Chalupová

Kolik času nám sebere Arabská?

Tuto otázku si asi položí alespoň jednou každý student Arabské. Aby taky ne, školou trávíme velkou část dne, nemluvě o učení se doma. Vzhledem k tomu, že ke škole má mnoho z nás mnoho dalších zájmů, je dost těžké najít si volný čas na kamarády nebo jen sami na sebe. A proto jsem se rozhodl, že si společně spočítáme, kolik času nám Arabská sebere.

Školní rok má deset měsíců. Řekněme, že měsíc má čtyři týdny. To je čtyřicet týdnů za rok. Odečteme-li Vánoce, Velikonoce, podzimní a zimní prázdniny, dostaneme se na nějakých 35 týdnů. V průměru strávíme ve škole 34 vyučovacích hodin týdně. Ročně to pak dělá 892,5 hodin. To je přes 37 dnů! Průměrná mzda brigádníka na hodinu činí 130–160 Kč. Takže kdybyste místo školy pracovali, vydělali byste si něco mezi 116 000 až 142 000 Kč za rok. Za čtyři roky studia tedy ztratíme školou přes třetinu roku a kdybychom místo školy pracovali, výtěžek by byl kolem půl milionu.

Bohužel tohle ještě není všechno. Asi všichni se učíme na mnoho testů z předmětů, které mnohdy v životě k ničemu nevyužijeme. Většina z nás také do školy nějakou dobu dojíždí (někteří v dopravních prostředcích všeho druhu tráví cestou do školy nebo ze školy i přes dvě hodiny denně). A o víkendech, které by měly patřit odpočinku od povinností, většinou doděláváme vše, co se nestihlo a učíme se na další testy.

Arabská nám určitě bere nemálo času a někdy i zbytečně, ale i přesto nám zase dává spoustu užitečného do života a gympl nám rozhodně pomůže při dalším studiu a koneckonců i v uplatnění na pracovním trhu. I když jsou to čtyři roky, záleží na každém z nás, jestli pro nás budou ztracenými čtyřmi roky života nebo čtyřmi roky využitými naplno.

Jonáš Hrmo

ŠOK – vydělej si na měsíční zásobu káv z automatu za pouhopouhé dva dny:

Brigáda politického charakteru

Pakliže si opět potřebujete vydělat, ať už na Arabský páteček, fiestu, siestu nebo úplatky na zlepšení známek, tak se vám naskytne skvělá nabídka - a pozor, není potřeba toho umět mnoho!

OVK (okresková volební komise) je skupinka chudých studentů a postarších občanek, která kontroluje občanky a hrozivě na vás zírání, pokud si při zaškrťování svého politického oblíbence nestoupnete ve volební místnosti za plentu. Abyste se k této sortě lidí mohli přidat, je potřeba, abyste měli volné dva dny, konkrétně v datum daných voleb. Dále je nutné občanství ČR, schopnost najíst se do 140 Kč (tolik vám totiž jako členovi OVK dají na oběd a večeři), no a samozřejmě, jako v každém korporátu, týmového ducha a tah na branku. Pokud tato kritéria splňujete (nebo alespoň umíte lhát), tak si můžete vydělat až 2 100 Kč za zhruba 12 hodin práce, což je více, než za průměrnou šichtu v mekáči. Jestliže zasedáte v menší obci, kde se volební lístky neroznáší centrálně (např. Kladno), můžete si ke svému základnímu výdělků přivydělat ještě 10 Kč za každý rozdaný lístek navíc.

Jak se ale k takové prestižní pracovní příležitosti dostat? Existují dvě možnosti: být delegován za politický subjekt nebo za úřad. Máte-li rádi nějakou politickou stranu více než tak, že jste pouze její volič, tak můžete napsat e-mail, popř. vyplnit formulář na internetu. Skrz ten vás strana úřadu nahlásí, a vy budete kontrolovat nestrannost a demokratičnost voleb, jakožto delegát za stranu. Pokud jste méně zainteresováni v pomoci své preferované straně, napište e-mail na úřad svého města (pro Pražáky městské části), kde vám mohou nabídnout „úřednické místo“. Funkcí se nijak, kromě formální reprezentace politických stran, neliší.

Následně vás čeká roztomilý meeting s ostatními chudými studenty a důchodkyněmi delegovanými za komunisty, SPD, či jiné strany, kdy se rozdělí role, vysvětlí se, co se bude ve dny voleb dít a následně jdete domů plní očekávání (a strachu z toho, jak to tam s nimi vydržet).

Marek Barbuš

**PŘIDEJTE SE K NÁM
DO REDAKCE!**

UČILA JSEM PSANÍ NA STROJI A HOSPODÁŘSKOU KORESPONDENCI:

rozhovor s Lenkou Dvořákovou

Arabskou zažila za totality i v průběhu revoluce. Dříve učila dějepis nebo například psaní na stroji. V současnosti vyučuje latinu a stará se o naši knihovnu. Paní profesorka Lenka Dvořáková nás v rozhovoru nechala nahlédnout do minulosti výuky nejen na naší škole a sdělila nám i jak vyučovala dějiny za minulého režimu.

Jak dlouho učíte na Arabské?

Od roku sedmdesát osm, tak si spočítejte, kolik je to let. Čtyřicet šest už?

„I ZA TOHO MINULÉHO REŽIMU TADY PANOVALY RELATIVNĚ LIBERÁLNÍ POMĚRY“

Vy jste tu teda byla i za minulého režimu. Byly tu nějaké zásadní rozdíly?

Tak samozřejmě, že nějaké rozdíly na školách ve srovnání se současností v minulosti byly. Ale musím říct, že i za toho minulého režimu tady panovaly relativně liberální poměry. Kolegové tady neměli problémy z nějakých politických nebo náboženských důvodů. Byli tady i studenti, jejichž rodiče byli v té době nějak pronásledováni.

Myslíte, že Arabská v tomhle byla výjimka?

To si netroufám říct, nemám v tomhle směru srovnání. Ale vím, že třeba moje spolužačka a kamarádka, a která v Praze prošla několika škola-

mi a pak dlouhá léta učila na gymnáziu v Říčanech, krátce působila tady jenom na zástup a říkala, že tady byly lepší poměry než jinde. V dobrém na Arabskou vzpomínala. To, co jí neprošlo jinde, třeba dole na Evropské, tak tady si toho nikdo nevšiml. Třeba toho, že nosila křížek na krku.

Ale já to srovnání nemám, protože já jsem předtím učila na učilišti mimo Prahu, takže si netroufám srovnávat, jak to bylo jinde. Ale vím, že hodně záleželo na řediteli nebo ředitelce a že někteří pražští ředitelé byli pověstní tím, jak jsou

tvrdí vůči svým žákům a kolegům. Tady jsme nějaký silný tlak režimu nepociťovali. Taková je aspoň moje zkušenost.

Arabské v současnosti patří k těm lepším gymnáziím. Bylo to tak i dřív?

Ano, řekla bych, že ano. Teď se teda vrátím zpátky do let minulého režimu, to měla Arabská doopravdy dobrou pověst a vytvářeli ji velmi nároční učitelé, hlavně se to týkalo matematiky, fyziky a chemie. Arabská je navíc velmi blízko ČVUT, tehdy existovala taková praxe, že k nám chodili učitelé z techniky jako předsedové maturitních komisí, a tím pádem vlastně škola měla k čemu směřovat. Protože jsme věděli, jaké nároky mají buď na technice, nebo na VŠCHT. A třeba ten, kdo u nás prošel u jedné kolegyně v matematice se čtyřkou, tak na technice neměl problém. Kdo u nás měl trojku z chemie, neměl nikde s chemií problém. Ale byli tu i studenti, kteří kvůli těmto vysokým

nárokům nedostudovali.

V osmdesátých letech školy musely začít přecházet na novou vzdělávací soustavu, která spočívala ve změnách v některých předmětech. A na gymnáziích se tahle změna projevila také, takže místo tradičních předmětů si museli studenti volit mezi odborně zaměřenými bloky. Tomu se říkalo ZOP (základy odborné přípravy). Školy na tohle zaměření přecházely postupně a Arabské se podařilo přejít až v posledním možném termínu, takže zatímco jinde už se léta učily základy odborné přípravy, tak tady u nás se pořád ještě třídy dělily na humanitní, přírodovědné a programátorskou třídu. Ta tady byla vždycky. To byla tehdy velká přednost naší školy. No ale nakonec jsme na to museli přejít taky. A já, abych se uživila, jsem si musela rozšířit aprobaci, protože jenom dějepis mi nestačil. Tak jsem učila psaní na stroji, hospodářskou korespondenci a sekretariátní práci. Díky tomu jsem se naučila psát všemi deseti a to se nezapomíná jako jízda na kole nebo plavání.

Jaké to bylo učit dějepis za totality?

Neměli jsme tady problémy s tím, že by třeba si někdo ze studentů stěžoval, jak učíme, že říkáme něco, co bychom říkat neměli. Takže když pak přišla v listopadu změna a já jsem v tom školním roce 89/90 zrovna byla třídní a měla třídu ve čtvrtém ročníku a učila jsem té třídě dějepis, tak se mě někteří ptali „No a jak budeme maturovat? Teď, když se poměry změnily.“ No tak jsem jim říkala, „Tak se podívejte do poznámek, jestli máte z mých hodin něco, co už by neplatilo, co byste dneska říct nemohli.“ Konstatovali, že ne, a dokonce z té třídy šli dva dějepis studovat.

Samozřejmě, že jsme se pak ledacos my učitelé ještě dozvíдали. Získali jsme přístup k jiné literatuře, ale ta se mohla ve výuce aplikovat až postupem doby. Ale měli jsme spoustu možností, jak se rychle seznámit s tím, co nám dřív nebylo přístupné. Už v roce devadesát začaly na filozofic-

ké fakultě takzvané extenze. To jsou přednášky pro veřejnost, kde přednášeli historici, kteří buď léta učit nesměli nebo byli v emigraci a vrátili se, nebo jenom dojížděli na přednášky z ciziny. Já jsem absolvovala jako postgraduál dvouletý kurz, který byl velmi intenzivní, pravidelně každých 14 dní jsme měli v sobotu 8 hodin přednášek a trvalo to 4 semestry. Každý semestr jsme psali seminární práci, takže rychle jsme se seznámili s tím, co nám v předchozích letech nebylo přístupné, nebo s čím přišli historici, kteří působili buď v emigraci a nebo nemohli publikovat a psali si takzvaně do šuplíku.

„STUDENTI JSOU KLIDNĚJŠÍ NEŽ BÝVALI“

Jsou nějaké hlavní rozdíly mezi různými generacemi studentů, když jste jich učila tolik?

Neřekla bych, já si myslím, že vždycky se najdou studenti vstřícní, usměvaví a slušní se zájmem o studium, a tu a tam se vždycky najde někdo, kdo ten zájem nemá a škola ho nebaví. Takže nepozoruji rozdíly mezi generacemi studentů. Jediné co, tak mám pocit, že studenti jsou klidnější než bývali, ale to je asi dáno moderní technikou. Teď stojíte spořádaně v řadě na oběd, dřívě jsem studenty museli urovnávat.

Jaký názor máte na modernizaci výuky? Mělo by se v tom trochu ubrat a držet se ověřených metod, nebo si myslíte, že je to jen dobře?

Já jsem více konzervativní. No já bych spíš ubrala. Faktografii třeba v některých předmětech bych ubrala, ale nemyslím si, že zrovna dějepis by byl ten předmět, kde by faktografie byla přemíra.

Vy učíte latinu. k čemu je dobré podle vás učit se latinsky?

My očekáváme, že to studenti pochopí. A snažíme se latinu učit tak, aby to bylo jasné, že k všeobecnému vzdělání latina patří. Hlavně v těch humanitních třídách by to pro vás měla být průprava pro studium různých jazyků i pro hledání souvislostí. Uvědomte si, co všechno do latiny patří, to je takový komplexní předmět, do kterého patří realie, historie, právo, antická mytologie, která je zdrojem inspirace umělců od antiky až po současnost. Přes znalost latiny vám může být bližší i třeba čtení a výklad Bible.

Je něco, co jste na práci vedení knihovny nečekala nebo co vás překvapilo, že to obsahuje?

Ne, to bych neřekla. Práce v knihovně se změnila jen tím, jak se po revoluci otevřela studentům, a následně když se k do knihovny nainstalovaly počítače a teď se tu i počítače půjčují. Nebo se tady i tisknou a vážou ročníkové práce.

„K VŠEOBECNÉMU VZDĚLÁNÍ LATINA PATŘÍ“

Je něco, co podle vás v naší knihovně chybí?

Chybí nám některá literatura, která je na seznamu maturitní četby nebo některé materiály k přijímacím zkouškám na vysokou školu. Občas se něco ztratí nebo rozpadne, a to pak sháníme a všelijak dokupujeme. Třeba v tomhle roce hned na začátku jsme sháněli a pak nám ji někdo věnoval, knížku *Stařec a moře*. Pak jsem dokupovala, a to se naštěstí dokoupit dalo, *Válku s mloky*. Bohužel k mání nejsou hry Voskovce a Wericha, které jsou v četbě. Také nám zrovna chybí *Kuře melancholik*, po té knize se teda nikdy nikdo nesháněl, dokud nepřišla na seznamu maturitní četby.

K jaké historické osobnosti nejvíce vzhlížíte?

Myslím si, že takový Havlíček nebo Palacký, že to byli prozíraví politici. A byli to doopravdy osobnosti na svém místě. A myslím si, že v současnosti ani nedokážeme docenit jejich názory nebo jejich obavy, z toho, co může být. Takže bych vyzdvihla asi osobnosti české politiky 19. století, jako byl Havlíček, Palacký či Rieger.

„VŽDYCKY JSEM MĚLA VEČER CO DĚLAT DO ŠKOLY“

Je něco, co byste chtěla, aby Vám někdo řekl předtím, než jste začala učit nebo co byste chtěla říct někomu, kdo půjde učit?

Že je to profese doopravdy hodně časově náročná. Teď, když už skoro neučím, tak mi dochází, jak člověk, když učil na plný úvazek neměl po večerech čas chodit třeba do divadla nebo kamkoliv jinam. Vždycky jsem měla večer co dělat do školy. No takže tohle to asi bych řekla těm, co by chtěli jít učit. No a je to samozřejmě i jinak náročná práce, máte velkou zodpovědnost. Často se dostáváte do situací, kdy musíte v něco překousnout a s něčím se smířit, hluboce polknout a jít dál. No ale ani tak bych neměnila.

Pavla Chalupová

Který z meme účtů o Arabské vládne Instagramu?

Co si myslí majitelé účtů a co na ně říkají studenti? V tomto článku se vám pokusím přiblížit meme účty s contentem, který se týká našeho prestižního zařízení. Nemůžete se rozhodnout, kterému účtu patří vaše humorná duše gymnazisty? Touto problematikou se zabývá nemálo žáků. Tento článek nabízí názory studentů a srovnání, díky kterému se můžete objektivně rozhodnout. Pojďme to tedy rozseknout! A o kterých účtech se tu vlastně bavíme? Jde o ty, které jsou nyní nejvíce aktivní, a sice: @goofy_ahhrabska, @arabska_propaganda a @haminy_anekdoty.

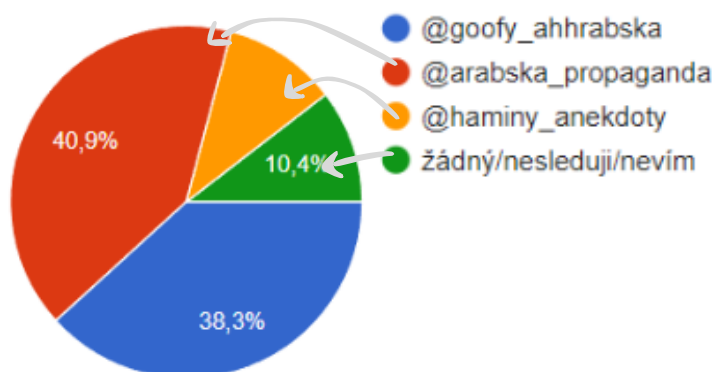
*před čtením článku doporučujeme udělat si vlastní rešerši o těchto účtech na IG

Průzkum na našem gymnáziu potvrdil, že většina dotázaných zná všechny tři již zmíněné účty.

Menší část studentů neznala pouze @haminy_anekdoty. O něco menší část odpovědí uváděla pouze jeden z účtů. A jen málokdy se objevil někdo, kdo by neznal či nesledoval ani jeden účet. Průzkum tedy svědčí, že u celkového počtu 115 dotázaných studentů jsou meme účty zaměřené na naši školu relativně populární.

*Průzkum také ukázal, že tvoření formulářů nebude moje nejsilnější stránka. Tímto se omlouvám za první otázku, kde nebylo možné vybrat více odpovědí (jsem jenom člověk).

Který účet je mezi dotazovanými nejlepší? Posuďte sami...

Na výši je @arabska_propaganda se 47 hlasy, těsně za ní @goofy_ahhrabska se 44 hlasy a nakonec @haminy_anekdoty s 12 hlasy. Překvapivé? Ani tolik ne...

Jak dotázaní odůvodňují svůj výběr?

- @arabska_propaganda - vydávají nejčastěji
- @haminy_anekdoty kvalita x kvantita
- @arabska_propaganda a @goofy_ahhrabska mi oba přijdou jako libec účty, který mi zlepši den, ale @goofy_ahhrabska tu byl dřív a dostal mě přes prvních pár měsíců školy, takže si musím zvolit jeho.
- @goofy_ahhrabska konzistentně kvalitní příspěvky, velice humorné i relevantní zároveň.
- @haminy_anekdoty, protože to musíš prostě cítit, že jo.
- @goofy_ahhrabska je goated, je tady už dlouho a memeska jsou konstantně funny. Oproti tomu třeba @arabska_propaganda postuje často, ale zasměješ se jednou za týden; @haminy_anekdoty jsou fajn, podporuju.

- **@haminy_anekdoty** Přijde mi skvělé, že nepostují pouze fotky ale i videa, což je můj šálek kávy. Jsou tam posty, které ukazují i na určité ročníky než jen celkově jako ostatní účty, takže mě baví sledovat, jak to k určitým třídám/ročníkům opravdu sedí.
- **@arabska_propaganda** Dělá politické memy, a to je jakási přidaná hodnota. Nejsou to jen hlášky vytržené z kontextu, ale reálně je za nimi nějaká myšlenka.
- **@goofy_ahhrabska** byla dobrá, je to klasika, ale už moc nepostuje a není to takový, jako to bývalo.
@arabska_propaganda mega jede.
@haminy_anekdoty jsou taky mega fajn, ale taky moc nepostují. Ale asi **@haminy_anekdoty**, má nejvíc real věci.

Zeptali jsme se aneb rozhovory s vlastníky meme účtů

@goofy_ahhrabska

Proč by tě měli Arabáci sledovat?

Protože sranda musí být a náš účet je jejím centrem.

V čem se lišíš od ostatních meme účtů? Co je tvá přednost?

Osobně se nebojíme zesměšnit kohokoliv; včetně učitelů.

Co si myslíš o ostatních meme účtech?

Ostatní stránky tolik nesleduji, takže se musím nejdřív podívat... Arabská propaganda postuje každý den, takže mi přijde, že tím jde kvalita dolů. Teď tam vidím 3 příspěvky v řadě o volbách do školské rady; proč tlačit příspěvek, když mě nenapadne nic nového? Anekdoty jsou celkem dobré, také jsem se tomu zasmál a jejich styl se dost podobá tomu našemu, takže I approved.

Co tě motivuje tvořit takový content? Jak často se snažíš memy vydávat?

Vždy mě motivují komentáře, likes a tak jsou mi celkem jedno, ale když někdo napíše nějaký vtipný komentář, tak je to zaručeně motivace. Nepsané pravidlo je jeden post za týden, často mě něco napadne a zapomenu to, takže je to spíš taková shoda náhod, když je nový příspěvek.

Myslíš, že tvůj účet je jednoznačně nejlepší?

Jo, věřím si. Jednoznačně se to říct nedá, každý si prostě najde to své.

Libovolný vzkaz pro naše prestižní čtenáře a cokoliv, co chceš dodat?

Věřím zastáncům kvalitní srandy, takže jestli anketu vyhraje propaganda, nechám se na konci roku přezkoušet z chemie.

@arabska_propaganda

Proč by tě měli Arabáci sledovat?

Nepostuji jednou měsíčně.

V čem se lišíš od ostatních meme účtů? Co je tvá přednost?

Časté posty, nekonečně vyšší kvalita oproti ostatním stránkám.

Co si myslíš o ostatních meme účtech?

Goofy mnou byl ze začátku posedlý, pořád jsme se nedočkali toho jeho „pořádného tierlistu“. Ale shitposty jim jdou.

Co tě motivuje tvořit takový content a jak často se memy snažíš vydávat?

Nejvíce mě asi motivuje zpětná vazba. A jak často se snažím vydávat? Vždy alespoň 5x týdně.

Myslíš, že tvůj účet je jednoznačně nejlepší?

Propaganda je jednoznačně nejlepší účet. Není validnějšího protiargumentu.

Libovolný vzkaz pro naše prestižní čtenáře a cokoliv, co chceš dodat?

EVROPA > ČÍNA

@haminy_anekdoty

Haminy anekdoty bohužel nezareagovaly na zasláné otázky. Dost možná jim to nestojí ani za „zobrazeno“... ach ty celebrity.

Shrnutí:

@arabska_propaganda

- + postuje často
- snižuje si kvalitu častým postováním

@goofy_ahhrabska

- + kvalita, někteří ho berou jako og účet
- nepostuje až tak často

@haminy_anekdoty

- + originální jméno, videa
- nepostuje až tak často

Věřím, že některým z vás poskytl tento článek nový pohled na věc. At the end je to vlastně stejně jedno. Každý si musí najít to své. Vaše možnosti oblíbených meme účtů Arabské nemusí být omezeny pouze na tři výše zmíněné volby, protože jak pravil jeden anonym v dotazníkovém průzkumu: „Vzhledem k tomu, že se mě algoritmus konstantně snaží přimět sledovat účty jakkoliv s Arabskou spojené, ať už jsou to meme účty, oficiální účet Gymnázia Arabská nebo instagramy profesorů, tak mám ke všem těmto účtům mírně až silně negativní vztah.“ Můžete se na to všechno prostě vykašlat a snažit se na vašem instagramu Arabskou omezit.♥

Maky Nováková

PŘIJĎTE NA ZAHRADNÍ SLAVNOST, BUDE SHOW!

Jménem časopisu bychom vás rádi pozvali na zahradní slavnost, která se bude konat **ve čtvrtek 27. června**. Stejně jako loni se naše redakce bude účastnit programu, a to jak se stánkem, tak s vlastní show. Letos jsme se inspirovali známou show **Máme rádi Česko**, kterou budeme dělat v naší adaptaci **Máme rádi Arabskou**.

Účast v show potvrdilo již několik soutěžících, mezi nimi jsou profesoři **Jakub Žytek, Alena Horáčková a Daniela Petříčková**. Další účastníky a podrobnosti budeme postupně odhalovat na našem Instagramu (@prestiznistudent), tak zůstaňte s námi!

Náš časopisový stánek na zahradní slavnosti nabídne především speciální edici placek – k zakoupení budou placky s vyobrazením slavných a milovaných tváří celé školy. Zároveň se můžete těšit na speciální vydání **Prestížního studenta**, připraveného pro zahradní slavnost.

Těšíme se na vás!

(změna soutěžících vyhrazena)

redakce
Prestížního studenta

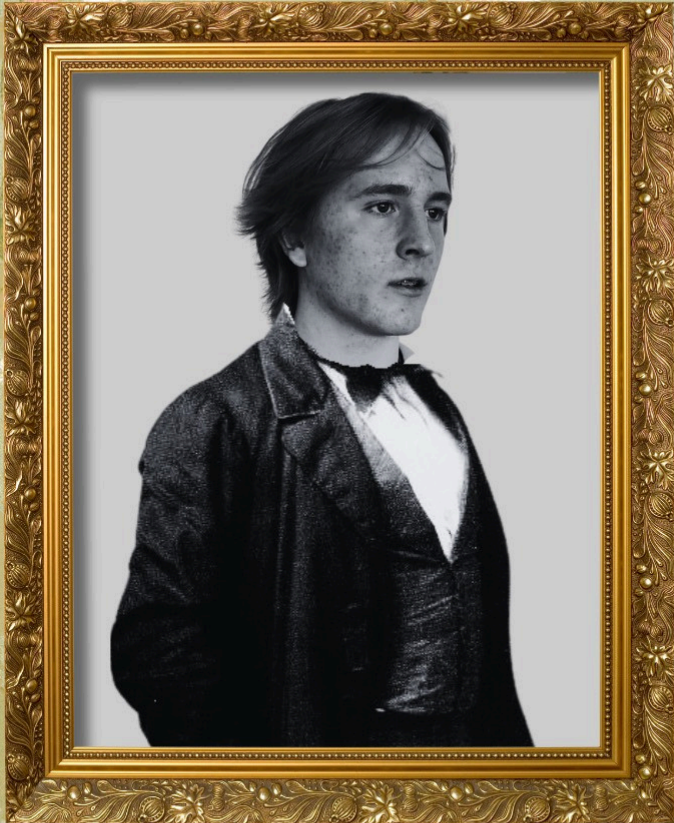

THE ARABSKÁ
ENGLISH DRAMA
CLUB
PRESENTS

“IS HE DEAD?”
BY MARK TWAIN
DIRECTED BY ADAM BIBEN

JUNE 12 - 14 AT 18:30
AT GYMNÁZIUM NAD
ALEJÍ
ROOM 105

Tickets every day
during big break
in the lobby

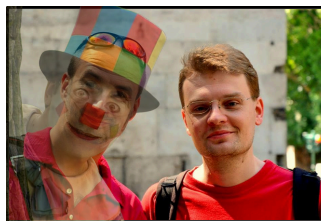
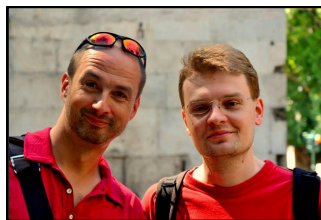
ONE TICKET IS
50 Kč

MEME CORNER

PRESTIŽNÍHO STUDENTA

Žytek, když vysvětluje, proč bychom se měli učit latinsky

remember

Luisa a Lotka? this is them now...

feel old yet?

GYMNÁZIUM, PRAHA
6, ARABSKÁ 14

PRA
PRA
PRA
PRA

BEFORE

AFTER

© Prestižní student 2024

Číslo dvacáté druhé

@prestiznistudent

Předej prosím časopis
někomu dalšímu.

